

ZNANSTVENI PROJEKT

Bradley Salmond III.
(po resnični zgodbi)

Zgodba se je zgodila v ZDA.

Bradley je v vedro stresel še en lonček mivke. Veliko je bo potreboval!

Kmalu bo šolski znanstveni sejem. Bradley je pripravljaj maketo s prikazom nastanka cunamija. Naučil se je, da je cunami velik vodni val, ki ga povzroči potres v oceanu. Hotel je, da bi bil njegov projekt popoln. Morda bo dobil nagrado!

Ko je bilo njegovo vedro polno, je Bradley nabral nekaj palčk. Potem je v kleti našel plastično posodico in nekaj igralnih hišk.

V zaboj je stresel mivko, da bi napravil kopno. Skrbno je postavil hiške in drevesa. Nato je sledil razburljiv del – voda! Ko jo je vлил, je nameraval skozi vodo potisniti kos kartona, da bi ustvaril val.

Potem pa je naredil veliko napako. Nalil je preveč vode! Hiše so bile poplavljene – vala pa še niti napravil ni. Mokra mivka se je spremenila v pocasto, blatno nesnago.

Bradley je poklical mamo v kuhinjo. »Kaj naj zdaj? Nalil sem preveč vode.«

»Nič zato! Lahko začneš znova,« je rekla mama. »Narediva to skupaj in vodo nalivajva po malem.«

»Prav.« Bradley je povsesil glavo in šel ven po še več mivke.

Tokrat sta pozorno odmerila pravo količino vode in jo nalila. Bradley je premaknil karton in opazoval valove, ki so butali ob pesek. Delovalo je!

Potem sta Bradley in mami delala plakat. Začel je zapisovati nekaj zabavnih dejstev o cunamijih. Vendar na list ni mogel napisati vseh besed.

»Nočem vsega pisati znova,« je rekel Bradley. Začela ga je boleti glava.

»Saj nama ni treba prepisati vsega,« je rekla mami.

»Besedilo lahko preoblikujeva tako, da bo prišlo na list.«

Bradley je zavzdihnil. Njegov plakat sploh ni izgledal tako, kot si je želel. »Tega nočem. Ne bo videti dobro, če se besede ne bodo popolnoma prilegale.«

»Učenje je lahko težko.« Mami ga je objela. »Včasih delamo napake. Vendar je pomembno,

da ne odnehamo. Nebeški Oče želi, da si še naprej prizadevamo. Zato si vzemiva premor in dokončajva zjutraj.«

Naslednje jutro sta dokončala plakat. Ni bil popoln, toda Bradley se je glede tega počutil nekoliko bolje.

Končno je napočil dan za znanstveni sejem. Mama je Bradleyja odložila pred šolo. »Zapomni si,« je rekla, »da si na svojem projektu trdo delal in se veliko naučil. In samo to je pomembno.«

Bradley je svoj projekt odnesel v veliko telovadnico. Bila je polna projektov in plakatov. Vsi četrtošolci so sedeli in čakali, da pridejo na vrsto in pokažejo svoj projekt.

Kmalu je bil na vrsti Bradley. Ko je stopal naprej, mu je srce hitreje utripalo. Kaj če bo šlo vse narobe?

Bradley je karton potiskal skozi vodo in sodnikom pokazal, kako so valovi butali ob kopno.

»Kaj povzroča te velike valove v oceanu?« je vprašal eden od sodnikov.

»Velike valove povzroča ... « Bradley je v trenutku imel prazno glavo. »Ne spomnim se. Lahko pa

»Nebeški Oče želi, da se še naprej trudimo.«

vam povem nekaj zabavnih dejstev o cunamiju.« Prebral jim je dejstva na plakatu. Po šoli je Bradley s svojim projektom zlezel v avto.

»Kako ti je šlo?« je vprašala mami.

»Ne ravno tako, kot sem si želel.« Bradley se je nasmehnil. »Vendar sem dal vse od sebe in se še naprej trudil.« ●

»Naše usode ne določa to, kolikokrat se spotaknemo, temveč kolikokrat vstanemo, se očedimo in stopimo naprej.«

Starešina Dieter F. Uchtdorf iz zbora dvanajstih apostolov, »Sedaj zmorete!«, generalna konferenca, okt. 2013.

